

Kufundisha Wanafunzi kwa TrainSession 1: Fanya Wanafunzi, Sio Waongofu

Wanaotolewa na Ron Lively, M.Div., MA - BiblicalMentoring.org (Masomo)

Chanzo: Kufanya Mwanafunzi na Dk. Keith Philips. Iliyochapishwa na Kampuni ya Fleming H. Revell, 1981. ISBN 0-8007-1181-5. Utangulizi wa Robert E. Coleman. Yaliyomo hapa chini (isipokuwa maswali ya utafiti) yamechukuliwa moja kwa moja kutoka kwa kitabu bila marekebisho. Mpangilio wa kila somo ni: nukuu aya ya kumbukumbu; soma sura nzima ya Biblia ya aya hiyo; soma maswali; soma na kujadili yaliyomo; kisha shiriki maombi ya maombi ya kibinafsi na kila mmoja kufunga kwa maombi ya mtu mwingine.

Hatua ya 1: Kufungua maombi

Hatua ya 2: Kila mtu ananukuu mstari wa kumbukumbu: **Mathayo 28:19-20**

(Tazama <https://biblicalmentoring.org/index.php/training-disciples-to-train-others/>)

Hatua ya 3: Maswali ya Maombi ya Kibinafsi na/au Majadiliano ya Kikundi:

1. Je, tunaelewa kile ambacho Yesu, Bwana wetu, alituagiza kuwa na kufanya?
2. Waongofu wanakujaje kwenye imani katika Kristo? Kisha, wanakuwaje wanafunzi?
3. Jadili ni jukumu la nani kuwafanya waongofu na wanafunzi? Jadili athari.
4. Kwa nini ni muhimu kufuata ujumbe wa Kristo na njia ya kujenga Ufalme Wake?

Hatua ya 4: Soma na ujadili Sura ya Biblia

Hatua ya 5: Soma na ujadili Yaliyomo kutoka kwa kitabu:

Utangulizi kutoka kwa kitabu:

Yesu alikuja kuokoa mbio zilizoanguka na kuinua watu ambao wangemsifu milele. Katika kutekeleza utume huu, alihudumu kati yetu kama mtumishi, akiwahudumia wagonjwa, akiponya waliovunjika moyo, na kuhubiri Injili kwa umati. Lakini kupitia hayo yote alielekeza umakini wake katika kufanya wanafunzi—watu ambao wangejifunza kumhusu na kufuata nyayo Zake.

Baada ya kifo na ufufuo wake, kabla ya kupaa mbinguni, aliwaambia wafuasi hawa "nendeni mkafanye mataifa yote kuwa wanafunzi." Wangeweza kuelewa alichomaanisha, kwani alikuwa akiwauliza tu waendeleo na kile alichokuwa amefanya nao. Tume Kuu sio wito kwa njia mpya ya hatua, lakini ufafanuzi wa njia Yake mwenyewe ya utume.

Ujanja katika unyenyekevu wake, hii ilikuwa kiini cha mpango wa Kristo kufikia ulimwengu kwa ajili ya Mungu. Alijua kuwa haiwezi kushindwa. Kwa maana wanafunzi wa kweli hawatakua tu kwa mfano wa Bwana wao; kwa wakati, kwa Roho Wake, watazaa maisha Yake kwa wengine.

Kinachoonekana pia, mkakati huu unaleta msukumo wa huduma ya Yesu ndani ya wito wa kila Mkristo. Kwa hakika, sio wengi wanaoitwa kuchunga kutaniko kubwa au hata kufundisha darasa la Shule ya Jumapili, lakini kila mtu ameitwa kushiriki katika kufanya wanafunzi. Tume yake sio zawadi maalum; ni amri, na wote wanaomwamini Kristo hawana chaguo ila kutii.

Walakini wajibu huu hautambuliki sana katika kanisa leo. Sio kwamba agizo hilo limekataliwa, lakini kwamba watu wengi hawajui jinsi inavyohusiana na kazi ya kila siku ya maisha yao.

Ndio sababu kitabu hiki kinakaribishwa sana. Inakuja kwa mambo ya vitendo ya nidhamu. Akiandika kutokana na uzoefu mpana katika huduma hii, Dk. Keith Phillips anashiriki kanuni ambazo amejifunza katika mchakato mgumu na wenye uchungu wa kuwaongoza watu katika njia ya Kristo.

Anajenga juu ya dhana kwamba kukuza tabia ni muhimu zaidi kuliko ujuzi wa kung'arisha. "Lazima uwe mtu wa Mungu," anaandika, "kabla ya kufanya kazi ya Mungu." Msingi wa njia hii ni hitaji la Kibiblia la mtu kufa kwa ubinafsi, ili Kristo awe na utawala usiopingika moyoni. Kusisitiza

ahadi hii ni mtazamo wa kunyenyekea kwa mamlaka ya kimungu, ibada inayoonyeshwa katika nidhamu kali ya kibinafsi, upendo unaotoka, na hisia ya jamii.

Mwandishi anaendelea kuelezea kwa undani jinsi ukuaji kama huo unavyokuzwa, akionyesha viungo muhimu katika maisha ya mwanafunzi na mwanafunzi. Utaona kuwa sio kazi rahisi. Na hakuna njia fupi. Ili kufanya kazi hii mtu lazima awe na dhamira thabiti na huruma ya dhabihu.

Hapa ndipo hatimaye, sisi sote lazima tukabiliane na suala hilo. Je, tuko tayari kulipa bei? Kwa kuamini kwamba kitabu hiki kitatusaidia kutambua hitaji zaidi, na kututia moyo kuelekea ushiriki wa ujasiri, wenye kusudi katika kazi ya Mwalimu wetu, ni raha kukupongeza kwako. - Robert E. Coleman

Sura ya 1 kwa mwandishi - Keith Phillips:

Mwezi wa kwanza nilikuwa Watts nilishuhudia mauaji.

Ronnie alikuwa mtoto mdogo mkali aliyejaa nguvu. Alihudhuria kilabu cha Biblia cha watoto nilichokuwa nimeanza wiki chache mapema katika mradi wa makazi ya shirikisho. Alivutia umakini wangu siku hii kwa sababu alikuwa akitembea bila viatu kwenye uwanja uliofunikwa na glasi iliyovunjika. Sikuweza kufikiria jinsi alivyoziua miguu yake kukatwa vipande vipande. Walakini hakuonekana kuwa na utunzaji ulimwenguni.

Ghafla mvulana mkubwa alimkimbilia Ronnie, akamchoma kisu kifuani, akashika redio yake ya transistor na kukimbia. Ronnie alianguka chini.

Sikuamini. Nilitokwa na jasho baridi. Mitende yangu iligeuka kuwa ya kupendeza. Moyo wangu ulikimbia nilipokuwa nikimkimbilia. Niliogopa mtu angeniuliza nisaide. Nilitaka, lakini sikujua la kufanya. Kwa hivyo, nilisimama nimepotea katika umati.

Mwitikio wa watoto na vijana ambao walikuwa wamekusanyika karibu na mwili wa Ronnie ulinishangaza. Nilitarajia uadui na hasira, lakini badala yake walifanya kana kwamba walikuwa kwenye kanivali. Walipiga kelele wakati polisi walipokuja na kushangilia wakati gari la wagonjwa lilipofika. Walicheka, walipiga kelele na kujaribu kushindana na hadithi juu ya mauaji mengine waliyoona. Hakuna mtu aliyeonekana kumjali Ronnie. Hata kaka yake mwenyewe hakuonyesha huzuni.

Nilisimama hapo kwa kile kilichoonekana kama umilele. Kile kilichokuwa cha kutisha kabisa kwangu kilikuwa tukio la kawaida kwa kila mtu mwingine. Lakini huu ulikuwa mwanzo tu, wa kwanza katika mfululizo wa mshtuko ambao ungevunja moyo wangu kwa uwanja huu wa misheni ambao Mungu alikuwa ameniita.

Nilipokuwa nikiondoka kwenye uwanja ambapo Ronnie alikufa, kijana anayeitwa Jimmy aliniambia, "Sio jambo kubwa. Watu huuawa hapa kila wakati. Binamu yangu wa mwaka mmoja aliuawa miezi michache iliyopita. Alikuwa akipiga kelele saa mbili asubuhi kwa sababu alikuwa mgonjwa. Mama yake alikuwa mwendawazimu sana. Alimshika kitandani na kumtupa nje ya dirisha. Kichwa chake kilivunjika..."

Kadiri nilivyosikiliza zaidi, ndivyo nilivyojifunza zaidi.

Hakuna hata mmoja wa watoto niliokutana nao aliyemjua baba yake. Haikuonekana kuwasumbua. Hivyo ndivyo ilivyokuwa.

Mwanzoni sikuamini Darrell alikuwa akiniambia ukweli wakati alisema hakuwa amekula kwa siku tatu. Nilijua kuwa hakuna mtu aliyekuwa na njaa huko Amerika. Nilidhani alikuwa akijaribu kunidanganya. Lakini basi niligundua kuwa mama yake, mraibu, alitumia mapato yao kidogo kununua dawa za kulevya.

Nilijua Teresa mwenye umri wa miaka kumi na mbili alikuwa na mtoto, lakini nilishangaa aliponiambia kuwa mtoto wake ni kaka yake. Baadaye niligundua kuwa ni baba ya Teresa ambaye alikuwa amempa ujauzito.

Kulikuwa na Rhonda mwenye umri wa miaka kumi na sita, mama wa wiki mbili, ambaye hakuweza kuvumilia kilio cha mtoto wake. Alikunywa dawa za kulevya na kumpiga mtoto wake kwa ngumi, akivunja mbavu zake na kutoboa mapafu yake.

Belinda mwenye umri wa miaka tisa aliishi katika hofu ya mara kwa mara ya unyanyasaji wa kijinsia kutoka kwa mjomba wake. Mama yake hakujali. Kaka na dada zake walicheka tu na kumdhihaki.

Kuzorota kwa kutisha na kukata tamaa katika ghetto kulinishangaza. Ilikuwa kama kuingia katika ulimwengu tofauti: njaa, unyanyasaji, dawa za kulevya, kifo, mama wa miaka kumi na miwili, watoto haramu. Hakuna mtu aliyepiga jicho. Hakuna mtu aliyejali.

Nilijua kwamba Yesu lazima awe jibu la mahitaji haya makubwa ya kimwili na kiroho. Lakini sikujua jinsi ya kufanya injili iwe muhimu kwa ghetto.

Njia pekee iliyonijia ilikuwa uinjilisti wa watu wengi. Kwa hivyo nilianzisha vilabu vya Biblia vya watoto huko Watts. Watoto wengi walikuja. Wote walitaka "kumkubali Yesu"! Na wote walitaka kuleta marafiki zao. Akina mama walithamini watoto wao "kupata dini," na vijana walikuwa na hamu ya kujua ni lini vilabu vitaanza kwao. Ndani ya miaka michache wajitolea 300 wa vyuo vikuu vya Kikristo walijiunga nami katika kufundisha masomo ya Biblia ya kila wiki kwa mamia ya watoto.

Tulipanga mikutano ya uinjilisti. Watu wengi walihudhuria—wengine ili tu kuona "wale watu weupe." Ngingehubiri ujumbe rahisi wa wokovu, na mara kwa mara karibu kila mtu angeinua mkono wake kuonyesha hamu ya kusamehewa dhambi zake na kuwa na amani na Mungu. Kwa uangalifu tulijaza kadi za maamuzi na kutuma kwa uaminifu nyenzo za ufuatiliaji kwa kila mwongofu mpya, bila kutambua kwamba wengi wao walikuwa hawajui kusoma na kuandika.

Ningeomba na mraibu au mtoto aliyepuuzwa, nikisema "Mungu akubariki," na kisha niondoke. Kwa kuwa sikuweza kuwachunga Wakristo hawa wote wapya, nilifikiri kwamba Roho Mtakatifu angewatunza.

Mamia ya watu katika ghetto ya Los Angeles "walimkubali Kristo." Marafiki zangu walinipapasa mgongoni na kunihakikishia kuwa nilikuwa nikifanya kazi nzuri. Nilitaka kuwaamini. Na kwa muda, nilifanya.

Lakini miezi ilipochanganyika kuwa miaka, ilibidi nikiri kwamba kulikuwa na shida kubwa. Pamoja na maamuzi haya yote kwa Kristo kungekuwa na maisha yaliyobadilishwa—mamia yao. Lakini kwa bidii kama nilivyotafuta, sikuweza kupata hata moja! Kuna kitu kilikuwa kimeenda vibaya.

Kwa sehemu kwa sababu ya kiburi, kwa sababu ya ujinga, niliendelea kutumaini mambo yangejirekebisha kwa namna fulani. Lakini sikuweza kutikisa hisia ya kutafuna kwamba kila kitu kilikuwa bure. Hakukuwa na matunda ya kudumu. Kiwango cha mauzo katika vilabu vyangu vya Biblia kilikuwa kikubwa sana. Vijana tofauti walikuja kila wiki. Vijana ambao walikuwa wamejifunza juu ya Kristo wakiwa watoto bado walikuwa wa kirafiki, lakini walikuwa wapimp, makahaba au wasukuma. Watoto wa zamani wa kilabu cha Biblia walikuwa wakikimbia na magenge ya mitaani. Ilionekana kana kwamba injili haikufanya kazi.

Nilivunjika moyo. Nilikaribia kuacha.

Kwa kukata tamaa nilienda kwa Neno la Mungu. Kwa mara ya kwanza maishani mwangu nilitaka kuona kile Mungu alisema, badala ya kuthibitisha kile nilichojua tayari.

Niliposoma Mathayo 28:19,20, nilipokea ufunuo wa kushangaza. Agizo la Kristo kwa Kanisa Lake halikuwa "kufanya waongofu," lakini "kufanya wanafunzi." Hiyo ilikuwa hivyo! Ingawa sikuelewa athari zote, nilijua mara moja kwamba ufuasi ulikuwa kiungo kilichokosekana katika huduma yangu.

Nilikuwa na mamia ya noti kwenye ukanda wangu wa uinjilisti, lakini sikuweza kupata Mkristo mmoja anayekomaa. Nilikuwa nimetangaza injili, lakini nilikuwa nimeshindwa kufanya wanafunzi.

Kadiri nilivyojifunza Agano Jipya, ndivyo imani yangu mpya ilivyozidi kuwa thabiti. Uanafunzi ndio njia pekee ya kuepuka utapiamlo na udhaifu kwa watoto wa kiroho ambao ninawajibika kwao. Ni njia pekee ambayo itazalisha Wakristo waliokomaa ambao wanaweza kubadili uozo wa kimwili na kiroho katika ghetto.

Nilijua Mungu alikuwa amehuzunishwa na njia yangu ya awali ya huduma. Nilijitolea kwamba kuanzia wakati huo na kuendelea ningeelekeza kila rasilimali ambayo Bwana angenipa katika kufanya wanafunzi. (uk. 11-14)

Hatua ya 6: Maliza kwa kushiriki maombi ya maombi ya kibinafsi na kila mtu anayeomba maombi mengine.

Iliyorekebishwa 20260820